

1. И сказал Елисей: выслушайте слово Господне: так говорит Господь: завтра в это время мера муки лучшей [будет] по сиклю и две меры ячменя по сиклю у ворот Самарии.
УПО: І сказав Єлисей: Послухайте слово Господне: Так сказав Господь: Цього часу взавтра буде сея пшеничної муки за шекля, і дві сеї ячменю за шекля в брамі Самарії.
KJV: Then Elisha said, Hear ye the word of the LORD; Thus saith the LORD, To morrow about this time shall a measure of fine flour be sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, in the gate of Samaria.

2. И отвечал сановник, на руку которого царь опирался, человеку Божию, и сказал: если бы Господь и открыл окна на небе, и тогда может ли это быть? И сказал тот: вот увидишь глазами твоими, но есть этого не будешь.
УПО: І відповів Божому чоловікові вельможа царя, що він на його руку спирався, і сказав: Якби Господь поробив отвори в небі, чи сталася б ця річ? А той відказав: Ось ти побачиш своїми очима, та їсти звідти не будеш.
KJV: Then a lord on whose hand the king leaned answered the man of God, and said, Behold, if the LORD would make windows in heaven, might this thing be? And he said, Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof.

3. Четыре человека прокаженных находились при входе в ворота и говорили они друг другу: что нам сидеть здесь, ожидая смерти?
УПО: І були при вході до брами чотири прокажені чоловіки. І сказали вони один до одного: Чого ми сидимо тут, аж поки не помремо?
KJV: And there were four leprous men at the entering in of the gate: and they said one to another, Why sit we here until we die?

4. Если решиться нам пойти в город, то в городе голод, и мы там умрем; если же сидеть здесь, то также умрем. Пойдем лучше в стан Сирийский. Если оставят нас в живых, будем жить, а если умертвят, умрем.
УПО: Якщо ми скажемо: Увійдімо до міста, а в місті голод, то помремо там; а якщо сидітимемо тут, то теж помремо. Отож, ходіть, і перейдімо до сирійського табору, якщо там позоставлять нас при житті, будемо жити, а якщо заб'ють нас, то помремо...
KJV: If we say, We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there: and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of the Syrians: if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die.

5. И встали в сумерки, чтобы пойти в стан Сирийский. И пришли к краю стана

Сирийского, и вот, нет там ни одного человека.

УПО: І встали вони надвечір, щоб іти до сирійського табору. І прибули вони до краю сирійського табору, аж ось нема там нікого!

KJV: And they rose up in the twilight, to go unto the camp of the Syrians: and when they were come to the uttermost part of the camp of Syria, behold, there was no man there.

6. Господь сделал то, что стану Сирийскому послышался стук колесниц и ржание коней, шум войска большого. И сказали они друг другу: верно нанял против нас царь Израильский царей Хеттейских и Египетских, чтобы пойти на нас.

УПО: Бо Господь учинив, що сирійський табір почув стукотнюву колесниць і їржання коней, та галас великого війська. І сказали вони один до одного: Ось Ізраїлів цар найняв на нас хіттейських царів та царів єгипетських, щоб пішли на нас!

KJV: For the LORD had made the host of the Syrians to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host: and they said one to another, Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us.

7. И встали и побежали в сумерки, и оставили шатры свои, и коней своих, и ослов своих, весь стан, как он был, и побежали, спасая себя.

УПО: І встали вони, і повтікали надвечір, і полишили свої намети, й осли свої, і табір, як він був, та й повтікали, спасаючи життя своє!

KJV: Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their asses, even the camp as it was, and fled for their life.

8. И пришли те прокаженные к краю стана, и вошли в один шатер, и ели и пили, и взяли оттуда серебро, и золото, и одежды, и пошли и спрятали. Пошли еще в другой шатер, и там взяли, и пошли и спрятали.

УПО: І прийшли ті прокажені аж до краю табору, і ввійшли до одного намету, і їли й пили, і повиносили звідти срібло й золото та вбрання, і пішли й заховали. І вони знову ввійшли до іншого намету, і повиносили звідти, і пішли та й сховали.

KJV: And when these lepers came to the uttermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and gold, and raiment, and went and hid it; and came again, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it.

9. И сказали друг другу: не так мы делаем. День сей--день радостной вести, если мы замедлим и будем дожидаться утреннего света, то падет на нас вина. Пойдем же и уведомим дом царский.

УПО: І сказали вони один до одного: Неслушно ми робимо. Цей день він день доброї звістки, а ми мовчимо. Як ми будемо чекати аж до ранішнього світла, то впаде на нас

провина. А тепер ходімо, і ввійдімо й донесімо царевому дому!

KJV: Then they said one to another, We do not well: this day is a day of good tidings, and we hold our peace: if we tarry till the morning light, some mischief will come upon us: now therefore come, that we may go and tell the king's household.

10. И пришли, и позвали привратников городских, и рассказали им, говоря: мы ходили в стан Сирийский, и вот, нет там ни человека, ни голоса человеческого, а только кони привязанные, и ослы привязанные, и шатры, как быть им.

УПО: І прийшли вони, і покликали міських воротарів, та й донесли їм, говорячи: Увійшли ми до сирійського табору, а там нема ані людини, ані людського голосу, а тільки поприв'язувані коні та поприв'язувані осли, та намети, як вони були!

KJV: So they came and called unto the porter of the city: and they told them, saying, We came to the camp of the Syrians, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but horses tied, and asses tied, and the tents as they were.

11. И позвали привратников, и они передали весть в самый дворец царский.

УПО: І воротарі покликали, і донесли про це до самого царського дому.

KJV: And he called the porters; and they told it to the king's house within.

12. И встал царь ночью, и сказал слугам своим: скажу вам, что делают с нами Сирияне. Они знают, что мы терпим голод, и вышли из стана, чтобы спрятаться в поле, думая так: `когда они выйдут из города, мы захватим их живыми и вторгнемся в город`.

УПО: І встав цар уночі й сказав своїм слугам: Розкажу я вам, що нам зробили сирійці.

Вони знають, що ми голодні, і повиходили з табору, щоб сховатися на полі, говорячи: Коли ті повиходять із міста, то ми схопимо їх живих, та й увійдемо до міста!

KJV: And the king arose in the night, and said unto his servants, I will now show you what the Syrians have done to us. They know that we be hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying, When they come out of the city, we shall catch them alive, and get into the city.

13. И отвечал один из служащих при нем, и сказал: пусть возьмут пять из остальных коней, которые остались в городе, (из всего ополчения Израильтян только и осталось в нем, из всего ополчения Израильтян, которое погибло), и пошлем, и посмотрим.

УПО: І відповів один із його слуг і сказав: Нехай візьмуть п'ятеро позоставилих коней, що лишилися в ньому, у місті. Ось вони, (із усього війська Ізраїлевого тільки й лишилися, із усього війська Ізраїля, що згинуло), і пошлемо, і побачимо.

KJV: And one of his servants answered and said, Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city, (behold, they are as all the multitude of Israel that are left

in it: behold, I say, they are even as all the multitude of the Israelites that are consumed:) and let us send and see.

14. И взяли две пары коней, запряженных в колесницы. И послал царь вслед Сирийского войска, сказав: пойдите, посмотрите.

УПО: І взяли вони дві колесниці з кінями, і цар послав їх услід за сирійським табором, говорячи: Ідіть і подивіться.

KJV: They took therefore two chariot horses; and the king sent after the host of the Syrians, saying, Go and see.

15. И ехали за ним до Иордана, и вот вся дорога устлана одеждами и вещами, которые побросали Сирияне при торопливом побеге своем. И возвратились посланные, и донесли царю.

УПО: І пішли вони за ними аж до Йордану, аж ось уся дорога повна вбрання та речей, що покидали сирійці, як поспішали! І вернулися ці послы, і донесли цареві.

KJV: And they went after them unto Jordan: and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Syrians had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king.

16. И вышел народ, и разграбил стан Сирийский, и была мера муки лучшей по сиклю, и две меры ячменя по сиклю, по слову Господню.

УПО: І вийшов народ, і розграбували сирійський табір. І коштувала сея пшеничної муки по шеклю, і дві сеї ячменю по шеклю за словом Господнім!

KJV: And the people went out, and spoiled the tents of the Syrians. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the word of the LORD.

17. И царь поставил того сановника, на руку которого опирался, у ворот; и растоптал его народ в воротах, и он умер, как сказал человек Божий, который говорил, когда приходил к нему царь.

УПО: І цар призначив того вельможу, що на його руку він опирався, доглядати над брамою. Та затоптав його народ у брамі, і він помер, як казав був Божий чоловік, який говорив, коли приходив до нього цар.

KJV: And the king appointed the lord on whose hand he leaned to have the charge of the gate: and the people trode upon him in the gate, and he died, as the man of God had said, who spake when the king came down to him.

18. Когда говорил человек Божий царю так: `две меры ячменя по сиклю, и мера муки лучшей по сиклю будут завтра в это время у ворот Самарии` ,

УПО: І сталося, коли Божий чоловік говорив до царя, кажучи: Дві сеї ячменю по шеклю, і сея пшеничної муки по шеклю буде того часу взавтра в брамі Самарії,

KJV: And it came to pass as the man of God had spoken to the king, saying, Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to morrow about this time in the gate of Samaria:

19. тогда отвечал этот сановник человеку Божию и сказал: `если бы Господь и открыл окна на небе, и тогда может ли это быть?` А он сказал: `увидишь твоими глазами, но есть этого не будешь` .

УПО: то цей вельможа відповів Божому чоловікові й сказав: Якби Господь поробив отвори в небі, чи сталася б ця річ? А той відказав: Ось ти побачиш своїми очима, та їсти звідти не будеш.

KJV: And that lord answered the man of God, and said, Now, behold, if the LORD should make windows in heaven, might such a thing be? And he said, Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof.

20. Так и сбылось с ним; и затоптал его народ в воротах, и он умер.

УПО: І сталося йому так, і затоптав його народ у брамі, і він помер...

KJV: And so it fell out unto him: for the people trode upon him in the gate, and he died.